

Jeg anser det for fornuftigt, at vi supplerer vores betydelige nationale indsats med at give de kvotebelagte virksomheder mulighed for indkøb af kreditter for dermed at minimere vores samlede omkostninger. Jeg er samtidig opmærksom på at det er vigtigt med et langsigtet perspektiv, og det er klart, at klimaforhold kun er ét af flere hensyn, som skal overvejes, når der skal tages stilling til, om et initiativ skal iværksættes. Det kan i denne forbindelse nævnes, at regeringen til trods for en forventet en international kvotepris på omkring 50 kr. pr. ton CO₂, svarende til hvad projektkvoter faktisk kan købes for i dag, har sat et noget højere pejlemærke på 120 kr. pr. ton CO₂ som retningsgivende for, hvor dyre nye indenlandske reduktionsmuligheder må være, når man ser isoleret på klimaeffekten.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål S 5400.

Spm. nr. S 5399

Til miljøministeren (9/9 04) af:

Torben Hansen (S):

»Vil ministeren redegøre for sin opfattelse af Kyotoprotokollens langsigtede perspektiver, og er ministeren enig i, at den miljømæssige gevinst ved det globale samarbejde alene kan realiseres, hvis de reduktionsforpligtelser, der er vedtaget for samarbejdets første budgetperiode, forøges kraftigt i de efterfølgende budgetperioder og dermed udløser en grundlæggende omstilling af produktions- og forbrugsmønstrene i den mest udviklede del af verden?«

Svar (4/10 04)

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Kyoto-protokollen indeholder udelukkende kvantitative mål for Annex-I landene, i perioden 2008-2012, hvor protokollen, såfremt alle industrilande deltog, ville give en samlet reduktion i disse landes udledninger på 5,2% af deres 1990-udledninger.

Såfremt Rusland snart ratificerer, så Kyoto-protokollen træder i kraft, skal der ifølge protokollen indledes forhandlinger senest i 2005 om

industrilandenenes forpligtelser i den næste periode efter 2012. Samtidigt skal der på det andet partsmøde efter protokollens ikrafttræden ske en gennemgang af protokollen i lyset af den bedste videnskabelige viden mv.

EU-landene arbejder for at der på denne baggrund kan indledes forhandlinger om et regime efter 2012, der dels:

- inddrager USA i samarbejdet, og dels
- etablerer et mere ansvarligt sæt af forpligtelser også for de større udviklingslande, bortset fra de mindst udviklede.

EU-landene har fortsat som mål at holde den gennemsnitlige globale opvarmning under et niveau på 2 graders opvarmning. Det vil kræve, at de samlede globale udledninger topper over nogle årtier for derefter at falde. I lyset af den forventede vækst i udviklingslandene kan en sådan udvikling ikke forventes, med mindre der sker en acceleration i reduktionsindsatsen, i teknologiudviklingen, en gradvis omstilling af hele det globale energisystem, samt indragelse af udviklingslandene i forpligtelserne med henblik på at begrænse disse landes CO₂-udslip.

Regeringen lægger stor vægt på det internationale samarbejde og er indstillet på, at Danmark skal påtage sig en passende del af den fremtidige indsats. Øgede internationale forpligtelser repræsenterer ikke kun øgede byrder, men også øgede muligheder, f.eks. for eksport af VE-teknologier og know-how om energieffektivisering, miljøvenlige teknologier mv.

Spm. nr. S 5400

Til miljøministeren (9/9 04) af:

Torben Hansen (S):

»Vil ministeren redegøre for sin principielle opfattelse af grundlaget for at vurdere omkostningseffektiviteten ved nationale reduktionsinitiativer i forbindelse med indfrielsen af Danmarks internationale klimaforpligtelser, og er ministeren enig i, at sådanne vurderinger bør tage Kyotoprotokollens langsigtede perspektiver og forudsigelserne fra FN's klimapanel om behovet for en helt grundlæggende omlægning af produktions- og forbrugsmønstrene i den mest udviklede del af verden i betragtning?«